

PERTAS LATVIEŠU ZIŅAS

Saturs

Daugavas Vanagi.....	4
Daugavas Vanadzies.....	5
Dievkalpojumu saraksts.....	2, 4
Kultūras Dienas.....	8
Latviešu Biedrība.....	7
Redakcija.....	1
Sarīkojumu kalendārs.....	1
Sv. Pāv. Draudze.....	2-4
Zīņuki.....	8
Zvaninieki.....	3

Nr. 188

The Perth Latvian Newsletter

2019. marts/aprīlis

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

martā

- 3 Dievkalpojums plkst. 10:30
- 6 Dievkalpojums plkst. 18:00
- 17 Dievkalpojums plkst. 10:30
- 17 Kalpaka un leģiona atcere plkst. 13:00

aprīlī

- 7 Dievkalpojums plkst. 10:30
- 18 Dievkalpojums plkst. 18:00
- 19 Dievkalpojums plkst. 15:30
Jāna Baznīcā

maijā

- 21 Dievkalpojums plkst. 10:30
- 5 Dievkalpojums plkst. 10:30
- 19 Dievkalpojums plkst. 10:30
- 26 Vanadžu pusdienas plkst. 13:00

Pertas Latviešu Radio raidījumi
katru sestdienas vakaru plkst. 18:00
6EBAFM 95.3 MHz
www.6ebafm.com.au
un uz digitālo radio

REDAKCIJA

Lūdzu visus rakstus nākošām ziņām iesūtīt redakcijā līdz 2019. g. 15. aprīlim.

Paldies visiem, kuri ziedo naudu Pertas Latviešu Ziņu izdošanai. Ja jūs ziedojat ar čeku, lūdzu, rakstiet čeku uz
LATVIAN SPECIAL FUND
jo Pertas Latviešu Ziņām nav atsevišķs bankas konts.

Latvija 100

Latvijas Goda Konsuls Rietumāstrālijā

Jānis Purvinskis 9582 5221

LAJ Vicepriekšsēdis Rietumāstrālijā

Jānis Vucēns 9398 1958

Pertas Latviešu Centrs

60 Cleaver Terrace,
Belmont, WA 6104 9277 6830

Ev. Lut. Sv. Pāvila draudze

Mācītājs: Gunis Balodis 9561 6877
04 0904 8863
Priekšniece: Ieva Vlahova 044 719 4080

Latviešu Biedrība Rietumāstrālijā

Priekšnieks: Jānis Kukuls 04 0274 7077
Grāmatu galds 9277 6830

Daugavas Vanagi Pertas nodaļa

Sekretārs: Jānis Purvinskis 9582 5221
Vanadžu kopas vadītāja:
Rita Džonsone 9349 2332
Kluba vadītājs:
Viktors Mazālevskis 9453 6925

Pertas Latviešu radio raidījumi

6EBA FM 95.3 MHz 9227 5953
on-line: www.6eba.com.au
raidījumu vadītājs: Jānis Vucēns 9398 1958
jvucens@ozemail.com.au

Pertas Latviešu Ziņas

P.O. Box 273,
Maddington, WA 6109, AUSTRALIA
pertaszin@ozemail.com.au
www.pertaszin.net

EV. LUT. SV. PĀVILA DRAUDZE

Gatavojoties atsākt 2019. gadu pārlasīju iepriekšējās Pertas Latviešu Ziņas un vēlreiz atmiņās pārdzīvoju mūsu dzimtenes svarīgo 100 gadu atceri. Bija jauki piedalīties, redzēt un dzirdēt visu latvisko, kas tika pasniegts sarīkojumos. Rīkotājus iepriecināja kuplo apmeklētāju skaits, kāds Pertas Latviešu Centrā ilgi nebija redzēts.

Dienu iepriekš (t.i. 17. novembrī) mācītāja Guntara Baikova vadībā notika gadskārtējais Draudzes Seminārs ar 10 klausītājiem. Lai gan ir iegājies to saukt par “Draudzes Semināru” (jo draudze to rīko), tas NAV tikai draudzes locekļiem! Cenšamies aicināt spējīgos runātājus, kurus visiem būtu prieks un interese klausīties. Seminārā mācītājs Baikovs sniedza tematu “Rietumu Civilizācijas Pamati Radīšanas Stāstā” (1. Mozus gr. 1-3).

Mums visiem ir pazīstams Radības stāsts ar kuru sākas Bībele. – “Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi...” Varbūt nāk prātā, ka bija jāatceras, kas notika, kurā dienā. Mācītājs Guntars, trijās aizraujošās lekcijās, mums atvēra daudz plašāku ieskatu šai “vienkāršā” Radības stāstā. Mums nāca apziņa, cik bieži mēs sekli pieņemam Dieva vārdu un cik daudz uzmanīgāk jāpiegriež vērība, kad lasam Svētos rakstus! Gājām mājās no Semināra iedvesmoti un pacilāti par Dieva varenību un mīlestību pret mums. Paldies Mācītājam Guntaram Baikovam!

Skatīsimies un piedalīsimies, sākot ar pelnu dienu (6. martā) arī Lieldienu Dievkalpojumos. Atjaunosim mūsu ticību!

Paldies tiem draudzes locekļiem, kuri ir atsaukušies ar savu 2018/19 gada nodevu, jo tagad draudzes gads tiek rēķināts tāpat kā finansiālais gads no jūlija līdz jūnijam.

Caur Mācītāju vai mani variet iegādāties Mācītāja Guntara Baikova grāmatu “Dievs, pasaule, cilvēks” – izsmeļoša bet viegli lasāma un saprotama – ietverot Mārtiņa Lutera paskaidrojumus.

Ieva Vlahov
044 719 4080

DIEVKALPOJUMU SARAKSTS 2019.g. MARTAM/APRĪLIM/ MAIJAM

Datums	3. marts plkst. 10:30
Diena	JĒZUS APSKAIDROŠANA
Krāsa	Balta
Lasījumi	Ēbrej 3:1-6 Lk Ev 9:28-36
Lasītājs	Juris Liepa
Dežurants	Gunis Balodis
Puķes	Silvija Lūks
Dievgalds	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Nina Bauskis	Gaida Beklešovs
Ilgvars Bergmanis	Jūlijs Bernšteins
Maiguta Bernšteins	Nikolajs Džonsons
Rita Džonsons	Austra Farras

Datums	6. marts plkst 18:00
Diena	PELNU DIENA
Krāsa	Violeta
Lasījumi	Joela 2:12-19 Mt Ev 6:1-6, 16-21
Lasītājs	Mācītājs
Dežurants	Juris Liepa
Puķes	-
Dievgalds	Ieva Vlahov

Datums	17. marts plkst 10:30
Diena	2 Gavēnis
Krāsa	Violeta
Lasījumi	Filip 3:17 – 4:1 Lk Ev 13:31-45
Lasītāja	Sarmīte Vucēns
Dežurants	Juris Liepa
Puķes	-
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Līga Gemuts	Margarieta Gaujers
Regīna Gaujers	Ivars Galvāns
Austra Grīnbergs	Māra Hope
Sid Hope	Austra Kaģis

Datums	7. aprīlis plkst. 10:30
Diena	5. Gavēnis
	KAPU SVĒTKI
Krāsa	Violeta
Lasījumi	Filip 3:17 – 4:1 Lk Ev 13:31-45
Lasītājs	Mācītājs
Dežurants	Mācītājs
Puķes	-

Datums	18. aprīlis plkst. 18:00
Diena	ZALĀ CETURDIENA
Krāsa	Balta
Lasījumi	1 Kor 11:23-32 Lk Ev 22:7-20
Lasītājs	Mācītājs
Dežurants	Gunis Balodis
Puķes	-
Dievgalds	Juris Liepa

Datums	19. aprīlis plkst. 15:30
Diena	LIELĀ PIEKTDIENA Jāņa Baznīcā
Krāsa	-
Lasījumi	Jņ Ev 19:17-30
Lasītājs	Mācītājs
Dežurants	Jānis Vucēns
Puķes	-
Dievgalds	Ieva Vlahov

Datums	21. aprīlis plkst. 10:30
Diena	LIELDIENAS!
Krāsa	Balta
Lasījumi	1 Kor 15:51-57 Jņ Ev 20:1-18
Lasītājs	Jānis Vucēns
Dežurants	Gunis Balodis
Puķes	Aina Timmermane
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Tamāra Karabanovs Juris Liepa
Ruta Liepa Jānis Lūks
Silvija Lūks Allan Lūks
Harda Paparde Erna Raudziņš

Datums	5. maijs plkst. 10:30
Diena	3 Lieldienu Svētdiena
Krāsa	Balta
Lasījumi	Jņ Ev 21:1-14
Lasītāja	Ieva Vlahov
Dežurants	Gunis Balodis
Puķes	Sarmīte Vucēns
Dievgalds	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Emīlija Sokolovskis Aina Sprancis
Aina Timmermanis Astrīda Untiņš
Anita Vaļikovs Daina Vārpiņš
Leokardija Vārpiņš Ieva Vlahov

Datums	19. maijs plkst. 10:30
Diena	5 Lieldienu Svētdiena
Krāsa	Balta
Lasījumi	Ap Darbi 11:1-18 Jņ Ev 16:12-22
Lasītājs	Mācītājs
Dežurants	Juris Liepa
Puķes	Māra hope
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Jānis Vucēns Sarmīte Vucēns
Ruta Auziņš Gunis Balodis
Signe Balodis Zane Balodis
Mirdza Balodis Edīte Baumanis Osment

LŪGUMS NO DRAUDZES ZIEDOT 'ZVANNIEKU KOPIENAI'

Pagājušā gada 18. Novembrī mācītājs Juris Calītis mūs uzrunāja sakarā ar Latvijas 100 gadu jubileju. Juris vada dievkalpojumus vairākās draudzēs un kā mācītājs ir ļoti aizņemts draudžu darbā. Paralēli mācītāja darbam viņš ar sievu Sandru pieņem un apmetina savās personīgās mājās bāreņus un citus bērnus, kurus ģimene vai sabiedrība ir atstumuši vai pametuši. Īsi pirms Juris un Sandra atlidoja pie mums, viena ēka Zvanniekos nodega, kas ir nepieciešama viņu darbam. Es lūdzu lai ikkatrs, kas lasa šo rakstu pašizliedzīgi ziedo ēkas remontam un šim svētīgajam pasākumam. Juris ar sievu dara tādu darbu, ko pat valsts nevēlās darīt savās institūcijās. Lai turpinātu šo darbu viņiem ir nepieciešams mūsu lūgšanas un līdzekļi.

Māc. Gunis Balodis

Zvannieku kopiena

Zvannieku mājas darbojas pēc kopienas principa – kopīga dzīvošana, maltītes, kopīgs darbs,

saimniecība, kopīga atpūta, savstarpējs atbalsts, mācīšanās uzticēties un kalpot otram. Šāda kopienas dzīve, kurā noris aktīva paaudžu sadarbība, ļauj Zvanniekos dzīvot vairākām ģimenēm un kopīgi audzināt divdesmit piecus pirmsskolas un skolas vecuma bērnus un pusaudžus, kuri ir palikuši bez vecākiem, vai to vecākiem ir atņemtas vecāku tiesības, kā arī vairākus jauniešus, kuri nespēj dzīvot ārpus kopienas. Kopienā ir vairākas mammas, tēti, lielie brāļi un māsas, kas rūpējas par bērniem, dodas ar tiem pārgājienos, riteņbraucienos, slēpot, slidot, peldēt, pikoties, rūpēties par dzīvniekiem. Bērni un jaunieši apmeklē baleta nodarbības, mākslas skolu, sporta skolu, mūzikas skolu, interešu pulciņus. Zvannieku filosofija ir – bērnam ir nepieciešama droša un brīva vide, kurā attīstīties, kļūt patstāvīgam, izkopt talantus. Zvannieki ir atvērta tipa kopiena, kuru var apmeklēt ikviens, tās ir mājas, kurās vienmēr var atgriezties, tā ir pašdziedinoša vide, kurā atveseļošanās piedzīvo ne tikai bērni un pusaudži, bet arī pieaugušie. Zvanniekos vienmēr ir laipni gaidītas ģimenes, kurām nepieciešama palīdzība bērnu audzināšanā, kā arī garīgs atbalsts ikdienas gaitās.

DV PERTAS NODAĻA

DAUGAVAS VANAGU PERTAS NOD. PILNSAPULCE 2019.G.

D.V. Pertas nodaļa savu ikgada biedru pilnsapulci rīko februāra sākuma. Tā nu arī šogad svētdien 3. februārī, plkst.13:00, Pertas Daugavas vanagi un vanadzies visi bija sanākuši noklausīties, kas mūsu nodaļā pagājušā gadā noticis un ko darīt nākamajā 2019. gadā. Kuri plāni ir izdevušies un pie kuriem vēl jāpiestrādā. Pilnsapulce dod biedriem iespēju apspriesties un dot valdei virzienu nākotnes darbam.

Valdes priekšnieks, Ilmārs Rudaks atklāja sapulci, vispirms mūs uzaicinādams, lai ar klusuma brīdi atceramies pagājušā gadā mūsu, mūžībā aizgājušo, nodaļas biedru, Jāni Blumbergu, kurš tagad atdusās ar savien cīņu biedriem Lestenes Brāļu Kapos. Pēc klusuma brīža visi kopā nodziedājām vanagu dziesmas pirmo un pēdējo pantu.

Pertas nodaļas priekšnieks pateicās pagājušā gada nodaļas valdei par labo darbu un labo sadarbošanos. Jo sevišķu pateicību viņš izteica mūsu nodaļas vanadzies kopas vanadzēm par viņu labo darbu mūsu nodaļas labā un uzsvēra, ka bez mūsu vanadzies nenogurstošā darba, mēs nespētu sasniegt mūsu mērķus un mūsu nodaļa nespētu vispār pastāvēt.

Tad Ilmārs veica vienu no viņam patīkamākiem darbiem un ziņoja, ka DVCV augstākā atzinība DV nozīme Zeltā, šogad ir piešķirta mūsu nodaļas biedram un valdes loceklim, Jūlijam Bernšteīnam, par viņa nesavtīgo darbu gan nodaļas, gan Pertas latviešu sabiedrības labā, kuru tad Jūlijam to arī piesprauda.

Ar to tad pagājušā gada valde beidza darboties un biedriem nu bija jāievēl pilnsapulces vadītājs. Tāds radās Jāņa Vucēna personā un par sekretāru nosauca Jāni Purvinski, kurš to amatu arī pieņēma. Ar to tad sapulces darbs varēja sākties. Tad arī Jānis Vucēns, visu mūsu vārdā vispirms pateicās Ilmāram par viņa neizmēramo darbu, kuru viņš ir veicis un vienmēr ir gatavs veikt arī gan mūsu nodaļas, gan, kā nodaļas direktors, Pertas Latviešu Centrā.

Sekoja mūsu nodaļas priekšnieka, Daugavas vanadzies vadītājas, revīzijas komisijas un Pertas Latviešu Centra pārstāvja ziņojumi, kuri jau bija izsniegti agrāk, tad nu tika tikai īsumā paskaidroti

*Māc Gunis Balodis
77 Karril Turn, Yanchev, 6035
0409048863*

***Ziedojumu lapiņa ir
pievienota Ziņām – RED.***

un tā kā pie tiem nekādu jautājumu nebija, ziņojumi varēja uzreiz tikt pieņemti. Sekoja nākamā gada budžeta projekts. Kasīere Rita Džonsona pie tā bija daudz strādājusi, īsumā paskaidroja atsevišķus punktus un, aizrādīja, ka projekta, izdevumi ir sabalansēti ar ienākumiem.

*Ilmārs Rudaks pasniedza DV Zelta nozīmi Jūlijam Bernšteinam.
foto: J.Purvinskis*

Beidzot pienāca laiks vēlēt nodaļas priekšnieku un valdi. Tā kā latviešu kopiena Pertā, ar katru gadu, arvien vairāk saplok, esam laimīgi, ka varam mūsu organizāciju darbiniekus vēl vispār atrast. Tie paši jau to vezumu vien velk, un nekādi jauni darītāji nerodās. Tā arī šoreiz ievēlējām Ilmāru Rudaku par nodaļas priekšnieku un veco valdi, lai turpina iesākto darbu tālāk 2019. g. Tādā paša veidā arī ievēlējām Revīzijas komisiju.

Mūsu nodaļas galvenais mērķis ir bijis un paliek, pēc iespējas vairāk palīdzības dot mūsu leģionāriem Latvijā, atbalstīt grūtībās nonākušās latviešu daudz bērnu ģimenes un atbalstīt Okupācijas muzeja darbu.

Vēl deleģējām mūsu valdes priekšsēdi pārstāvēt mūsu nodaļu, D.V. delegātu sanāksmē Melburnā,

š.g.10. martā. Garākas pārrunas mums radās, kad bija jānolemj, kā mēs svinēsim mūsu nodaļas septiņdesmito gada Dienu? Nolēmām, ka to atzīmēsim mūsu klubā ar sagādātām vakariņām un lūgtiem viesiem.

Pēc sēdes slēgšanas vēl pamielojāties pie vieglām pusdienām, kuras šogad bija sagādājusi nodaļas valde no tuvējās ēdnīcas, bet Viktors Mazalevskis gādāja, lai neviens nepaģēbt no slāpēm.

Atkal viens darbs bija padarīts un varējām atkal domāt par tuvo nākotni.

Jānis Purvinskis

Daugavas Vanagu rīkotā

Plkv. O.Kalpaka, Latviešu Leģiona un Kurzemes cīņu atcere

svētdien, 17. martā, plkst.
13.00
nodaļas klubā.

Visi laipni aicināti

Daugavas Vanadzies aicina uz **PUSDIENĀM**

svētdien, 26. maijā,
plkst. 13.00
Visi mīļi gaidīti.

PERTĀ, SVINĒJĀM ZIEMASSVĒTKUS

Svētdien, 16.decembrā pēcpusdienā Pertas latvieši rīkoja savu Ziemassvētku Eglīti. Nu jau tagad tā iegājies, ka Eglīti rīkojam pēcpusdienā, jo lielāko daļu mēs jau tādi vecāki palikuši, un mums pa vēlu tumsu ne visai patīk braukt. Tā nu jau ap 12:30 ciemiņi sāka pulcēties Daugavas Vanagu kluba telpās. Mūsu skaits jau stipri sarucis, tad nu vanagu kluba telpas ir omulīgākas nekā mūsu lielā zāle. Tā kā Pertas latviešu kopiena nu ir ļoti sarukusi, tad eglīti rīkojam tikai vienu pa visām organizācijām, tikai Pertas skolai jārīko pašai savu eglīti, jo, nu ko tie bērniņi, tur pie tiem pieaugušajiem, tikai traucēs? Nu tā pie mums tomēr bija sanākuši tie paši ļaudis, kuri nu jau, kā pierasts, apmeklē visus pārejos mūsu sarīkojumus.

Tā kā jau parasts mūsu svarīgākos sarīkojumos, tos iesākam ar svētbrīdi, kuru arī šoreiz vadīja mūsu ilgadīgais luterāņu draudzes mācītājs, Gunis Balodis, ar Svēto Rakstu lasījumu adventa laika trešai svētdienai. Tie teica par lielo gaidāmo notikumu ar Jēzus bērniņa nākšanu Pasaulē, bet arī par Jēzus otro nākšanu. Pirmo mēs jau zinām un to svinām tagad, bet to otro nezinām kad tā būs: var būt pat šodien, rīt, pēc gada vai pēc daudz gadiem. Tāpēc Kristus otrai nākšanai mums ir jābūt gataviem jau tagad, jo mēs nezinām to stundu, to laiku kad Kristus klauvēs pie manām durvīm. Paldies mācītājam par modinošiem vārdiem, lai tie mums neaiziet garām.

Pēc svētbrīža, Pertas Daugavas vanagu valdes priekšsēdis Ilmārs Rudaks mūs informēja, ka šodienas programma ir vanadžu vadītājas, Ritas Džonsonas sastādīta un tātad jāseko viņas norādījumiem, kuri tūlīt arī parādījās, mūs uzaicinot dziedāt mūsu pirmu dziesmu: "Klusa nakts, svēta nakts". Tai sekoja Ritas, Jūlija Bernšteina, Anitas Vaļikovas un Ainas Timmermanes gan lasījumi, gan deklamācijas. Pa starpām vēl dziedājām citas mums mīļās Ziemssvētku dziesmiņas, bet drīz pēc

skaistās: "Es skaistu rozīt' zinu" kāds klauvēja vai daudzja pie kluba āra durvīm, un ko tu neteiksi; pēc lielā ceļa mērošanas, pat no tālās Latvijas, kur esot auksts laiks un sniega puteņi, pats Ziemassvētku vecis bija, mūs atradis šeit tālajā, visnomaļus pilsētā, Pertā.

Pats ziemssvētku vecis bija ieradies ar lielu tarbu un sakām esot ļoti noguris un gandrīz nosalis. Tad nu katram kura vārdu izsauca, bija nu jāiet pie ziemssvētku vecīša, un jāskaita pantiņš, citādi nekādu dāvanu nevarējam saņemt. Bija gan visi to gadu labi mācījušies, jo, neviens nu tukšā nepalika. Pēc dāvanu izdalīšanas Ziemssvētku vecis teicās, ka viņam nu esot jādodās vēl tālāk, jo vēl jau daudz citi bērni arī viņu gaidot un nu jau nakts tuvojas un ceļš tāls, slidens in ledains, un atvadījies, viņš mūs atstāja. Vēl gan ejot ārā gar kluba bāru, bija atstājis rīkojumu, ka ja dzeram uz viņa, vai uz latviešu veselību- dzēriens ir par brīvu. Nu ceram ka nākošgada Ziemssvētku vecis būs tikpat devīgs un gudris un ka arī tas varēs mūs Pertā atrast.

foto: J.Purvinskis

Mūsu dāmas bija atkal rīkojušās, laikam visu nakti bija cepušas un vārījušas. Jā, kā ziemssvētku vecis pa durvīm ārā tā skaties, viņas tikai pasaka: 'galdiņ klājies' un mūsu viesu galds pilns ar visvisādiem labumiem. Tur bija šādi salāti un tādi salāti, tur bija pildītās oliņas, tur bij cālis un šķiņķis un skābie gurķi un galerts, nu viss kas kādreiz redzams uz ziemssvētku galda tā, kā tagad tikai pildi savu šķīvi

un tikai ēšanas vaina. Tā nu ēdām, dzērām un vēl mielojāmies ar konfektēm, piparkūkām un šokolādēm kuras visas mūs jau gaidīja trauciņos uz galda. Tad vēl piedevām Rita mūs apstaigājs ar piedāvājumu no lielas piparkūku paplātes. Un kad nu likās ka vēders jau gandrīz pilns, tad vēl to varēja pacienāt ar kafiju un ābolmaizīti un skaistu ziemassvētku torti. Bet nu gan: "paldies Dieviņam, paldies Māmiņai: puncītis pilns, gan". Viss kas vēl tikai bija palicis darīt, bija atvadīties no draugiem un vēl novēlēt viens otram laimes- un "katrs aizgāja uz savu pusi".

Paldies, dāmām, mūsu vanadzēm, paldies vanagiem un paldies visiem, kuri bija nākuši, sagaidīt Kristus dzimšanas svētkus ar draugiem. Un lai visi atkal tiekamies šai pašā vietā arī nākamgad.

Jānis Purvinskis

LATVIEŠU BIEDRĪBA RIETUMAUSTRĀLIJĀ

DE-JURE UN DRAUDZĪGĀ ACINĀJUMA ATCERE PERTĀ

Svētdien 27.janvāra skaistā, siltā pēcpusdienā, Pertas latviešu saime pulcējās Latviešu Biedrības gadskārtējai *De-jure* un *Draudzīgā Aicinājuma* atcerei. Tā kā Pertas latviešu saimīte tagad ir stipri sarukusi, mūsu Latviešu Centra lielā zāle mazākiem sarīkojumiem nav visai piemērota un lielākā daļa sarīkojumu tagad notiek Daugavas vanagu kluba telpās, par ko mēs viņiem sirsnīgi pateicamies. Klubs ir vēsināts un var ērti uzņemt pašreizējo apmeklētāju skaitu. Tā kā esam DV klubā, tad arī Viktors Mazalevskis ar savu palīdzību, Veltu Zāmuru spēji atvērt kluba bāru mūsu slāpju dzesēšanai. Viņiem par to liels paldies.

Latviešu Biedrības valdes priekšsēdis Jānis Kukuls atklāja šo pēcpusdienu apsveicot mūsu viesus un pastāstot, ka šodien mēs dzirdēsim šim gadījumam vērstu uzrunu, tad mielosimies pie uzkodām un kafijas, un beidzot skatīsimies Jāņa Vucēna šai dienai sagādāto īsfilmiņu un viņa skatu sakopojumu no Latvijas Simtgades Dziesmu un Deju svētkiem Rīgā. Tad viņš uzaicināja Latvijas goda konsulu Rietumaustrālijā, Jāni Purvinski teikt šā sarīkojuma runu.

Mūs sveicot, Jānis mums teica, ka šodien viņš grib apskatīt, kā pēc mēs vēl pēc tik daudz aizritējušiem gadiem, pieminam *De-jure* un *Draudzīgo Aicinājumu*? Šeit nu viņš tūlīt uzsvēra cik svarīga bija *De-jure* atzīšana mūsu valsts tapšanas gados un

cik svarīga viņa pastāvējusi un vēl pastāv šodien dodot Latvijai likumīgas tiesības noteikt par savu nākotni. *De-jure* nozīmēja, ka Pasaules valstis un jo sevišķi Rietumu lielvalstis, atzina Latvijas tiesisku pastāvēšanu un kaut vai Latvijas okupācijas laikā, valsts galvenā vara bija krievu rokās, tā vara tur nonāca tieši ar krievu karaspēka, Latvijas okupāciju, 1941.g. Ir svarīgi iegaumēt, ka arī no tā laika, Latvija savu likumisko statusu nezaudēja visu okupācijas laiku, nē krievu okupācijas, nē vācu okupācijas laikos, bet 1918.g. Latvija likumīgi pastāvēja visu okupācijas laiku, viņa pastāvēja kā okupēta valsts. Tikai Austrālijas Ministru Prezidents Vitlams mainīja savus uzskatus un domāja, ka Latvijas okupācija ir it kā beigusies un Latvija ir, it kā likumīgi Krievijas sastāvdaļa un nekad nevar būt atkal neatkarīga no Krievijas. Laimīgi, citas lielvalstis tam neticēja un kad Vitlama iedomu Austrālijas valdība atkal atcēla, arī Vitlams pats pazaudēja savu varu. Tā kā mēs, trimdinieki, savu pilsonību nevienam neatdevām un mums to neviens arī neatņēma, mēs visu okupācijas laiku bijām 1918.g.demokrātiskās Latvijas pilsoņi, bet nebijām PSR Latvijas pilsoņi. Tieši sakarā ar to ka Latvija bija *De-jure* atzīta, Latvija varēja atjaunot savu valsti uz 1918.g. Latvijas satversmes pamata un tās likumiem. Kaut krievu okupācijas laikā pār Latviju faktiski valdīja svešā vara, tā vara nebija likumīga.

Purvinskis tālāk atzīmēja, ka Valsts Prezidenta, Kārļa Ulmaņa tā laika *Draudzīgo Aicinājumu*, šodien atceramies nē tā pēc lai dodam grāmatas savām skolām, mūsu biblioteku mums bija jāslēdz, jo vairs nebija neviena kas lasīja mūsu grāmatas, bet tā pēc ka Ulmaņa Aicinājums, tautā iedvesa savas valsts mīlestību un piederību valstij. Tauta savai valstij bija pati devusi un tādēļ savu valsti piesavinājās, kā savu pilsonisko īpašumu. Arī tad, tāpat kā tagad, valstī bija grūti laiki. Zeme bija kara izpostīta, valstij nebija naudas, bet tauta atrada iespēju saziēdot ne tikai savām skolām bet pat militārajām lidmašīnām un savam Brīvības Piemineklim. Arī šodien Valsts Prezidents aicina tautu valstij dot, nē no tās prasīt, bet šodien tauta savai valstij un saviem politiķiem vairs neuzticās, un tomēr dod. Purvinskis uzsvēra cik svarīgas bija nupat notikušās 13. Saimes vēlēšanas, ar cerībām, ka beidzot, varbūt, ievēlējām ļaudis kuri grib Latviju celt, nevis pelt. Mūsu nākamie deputātiem, ir mums jāpierāda ar saviem darbiem, ka viņi ir Latvijai un latviešu tautai uzticīgi, nē vis lai mūs nopērk ar jaukiem vārdiem un runām. Kā pēc vēl pagāja gandrīz četri mēneši ar strīdiem: kuram nu *tiks tā šokolāde, un kuram būs jāiztiek ar konfektēm vien*. Un visu to laiku valsts darbi un tautas labklājības uzlabošana stāvēja uz vietas: kamēr mūsu, *palaidņi bērniņi* (vajadzēja taču būt mūsu delegāti) savā starpā strīdās? Tad tā pēc šodien jāatcerās, tas *Draudzīgais Aicinājums*? Mēs trimdā vienmēr devām, dodam un vienmēr dosim Latvijai un neprasām, lai mums atmaksā.

Beidzamais laiks, kā arī tauta Latvijā, sāk dot un nē prasīt, lai valsts dod. Tad, kad mēs visi dosim un mīlēsim savu Latviju un savu tautu, valsts varēs zaļot un zelt. Latvijai arī tad bija grūti laiki, bet tauta saziēdoja un uzcēla savu Brīvības Pieminekli. Varam to izdarīt arī tagad tikai vajag ticību un Latvijas mīlestību.

To mīlestību, tauta rādīja stāvot un salstot pie barikādēm pirms 28 gadiem, kā pēc nē tagad? Mēs smeļamies un pierādam savu Latvijas mīlestību un mūsu vienotību tieši Dziesmu un Deju svētkos. Kāpēc nē pēc tiem? Tieši tā pēc mums ir jāatceras abi vēsturiski gadījumi, lai mums liktu atjēgties par to, kas esam un kas mums ir svarīgs mūsu valsts nākotnei.

Pēc svētku runas mīlojamies pie dažnedažādiem gardumiem, ko Latviešu Biedrības dāmas mums bija sagādājušas: tur nu bija gan dažādas maizītes, gan zivtiņa, oliņa, gan kūciņa. Kad vēl piedzērām klāt kafiju vai tēju un bijām labi pamielojušies uz ekrāna parādījas, Jāņa Vucēna sagādātā filmu montāža: vispirms par tieši to laiku un kā tika panākta Latvijas De-Jure atzīšana, kuram sekoja Dziesmu un Deju svētku īssavilkums.

Pēc filmām kaut kā negribējās vēl doties mājās, vēl pasēdējām darugu pulkā, vēl noēdām kādu maizīti un iedzējām otru krūzi kafija sun tikai tad davāmies mājās, lai drī vienatkal satiktos un veiktu vēl kādu darbiņu mūsu mīļajai Latvijai. Paldies visiem darītājiem un klausītājiem un nāksim atkal un uzturēsim mūsu, tomēr trimdinieku, kopību.

Jānis Purvinskis.

Latvija 100

ZIĻUKI

LATVIEŠU BĒRNI PERTĀ, SVIN ZIEMSVĒTKUS

Kad Svētdienas ritā ierados Latviešu Centrā, tas jau mudžēja ar bērnu nodarbībām. Mūsu krēsli un bērnu galdiņi bija sakārtoti Centra pagalmā un bērni ar māmiņām nodarbojās gan ar Ziemassvētku skatu zīmējumu krāsošanu, gan Ziemassvētku zvaigznes izgriešanu on papīra, gan ar spēļu lietiņām. Viss kā bērna vecumam saderās.

Ar dažu bērnu un māmiņas palīdzību uzstādījām mūsu eglīti, kurai visus zarus bija jāieloka, tā kā īstai eglei tas būtu līdzīgi. Piekārām elektriskās svečītes un pārbaudījām, vai svečītes deg. Kaut kādi bumbulīši un spīdīgas, krāsainas vijas mums bija, kuras visas ar māmiņu palīdzību bērni arī izdekorēja. Citus dekorējumus mums pašiem bija jātaisa. Tie bija no dažādu krāsu vilnas dzijas, uz kociņiem tīti četrstūrā, krāsaini dekorējumi. Kad nu visi dekorējumi bija sagatavoti, bērniem bija prieks savus darbus piekārt pie eglītes. Daži bija arī pagatavojuši krāsaina papīra ķēdes, kuras arī varējām aptīt ap mūsu eglīti.

Šis lielais darbs nu bija ņēmis daudz laika un pēc visa smagā darba, slāpes un izsalkums arī bija klāt un tos nu vajadzēja remdināt ar piparkūkām, saldajām kūciņām, dažādiem lielas izvēles augļiem: ananāsiem, ūdens melonēm, zemenēm, vīnogām un citiem gardumiem. Izvēle no lielu lielā, un bērniem acis lielākas nekā vēderiņi. Bet, ek, taču, mēs svinām Ziemassvētkus un tie nāk tikai vienu reizi gadā.

Te, pēc kāda brītiņa, pie mūsu sētas vārtiem notiek kaut kas neparasts. Tur kāds liels vīrs, sarkanā ģērbā, lieliem zābakiem kājās, baltu bārdu, sarkanu mīci galvā, nes lielu maisu. Nu mūsu bērnus nevar tik viegli nē piemānīt, nē sabiedēt. Nav jau kaut kādi muļķi, ka nepazītu Ziemassvētku veci.

Bērni nu nāk un vecīti ved pagalmā, nu un klāt pie mūsu pašu svētku eglītes, pieliek tur krēslu, lai vecītis var atsēties. Atsēdies krēslā Ziemassvētku vecītis nu nopūšās un mums stāsta, ka ir gaižam noguris mērojot garo ceļu no mūsu pašī tālās dzimtenes Latvijas. Ceļš esot bijis dziļa sniga pieputināts un pat nabaga brieži arī esot viņu tik tiko līdz mums apveduši.

*Septiņas māmiņas un trīspadsmit bērni bija atraduši ceļu uz mūsu eglīti. (visi bērni nav bildē)
foto: J.Purvinskis*

Bet, nu taču gribās zināt, kas vecītim tur tanī lielajā maisā glabājas. Ilgi nebija jāgaida. Kad mūsu viesis bija kārtīgi iesēdies krēslā, ievilcis tādu brangu dvašu, ar stingru aci aplūkojis visus bērnus, maiss raisījās vaļā. Vecītis vēl noprasīja, vai visi bērni ir bijuši paklausīgi un izpalīdzīgi un skolā labi mācījušies. No māmiņām nāca apstiprinoša atbilde, ka nu lielāko daļu ir bijuši labi bērni. Nu Vecītis saka, ka priekš labiem bērniem, viņam tai maisā esot dāvanas. Vecīša roka iet maisā un nāk ārā ar dāvanu rokā. Lasa vārdu, vai še ir tāds bērns. Ir gan. Un tā katram bērniņam bija vacītīm kaut kas jāpasaka viņa latviešu valodā, un tad arī saņēma dāvanu. Kad jau dāvanas bija izdalītas un viens otrs bērns ļoti uzmanīgi bija stāvējis un visam sekojis, vecītis to piesauca klāt un skat nu bērnam bija konfektes rokā un ar lielu smaidu vecītīm viņš par ko ātri pateica "Paladies!" Tā nu drīz lielais maiss bija tukšs, un mūsu labais Ziemssvētku vecītis varēja doties tālāk un vest dāvanas citiem Pasaules bērniem. Visi bērni viņam pateicās un to pavadīja atkal pie vārtiem no kurienes viņš bija nācis. Vēl mūsu Ziemssvētku Vecītis mums apsolīja, ka, ja mēs būsīm labi, čakli un māmiņām paklausīgi bērni, viņš pie mums atkal atbrauks nākamgad.

Tagad vēl bija visu jānovāc, eglīti jāaines mūsu klasē, galdi un visas spēles jāaiznes uz klasi, un laiks bija pienācis arī mus doties uz māju pusi un gaidīt nākamās ziemassvētkus.

ES BIJU 57. KULTŪRAS DIENĀS ADELAIDĒ

*Adelaides Kultūras Dienu jauktais koris, dir. Ivars Cinkus
foto: L.Siliņa.*

Tas viss iesākās Dziesmu Svētkos Rīgā, kad pēc kopkoru koncerta sadziedāšanās un jau ap trijiem no rīta, mēs bijām tā uzbudināti ar dziesmām un latvisko labsajūtu, ka uz vietas

nolēmām, ka mums šī foršā sajūta ir jāturpina un to varēsīm izdarīt tikai līdzīgā pasākumā. Vienīgais, tuvākais, līdzīgs pasākums mums zināms bija tikai Adelaides 57.K.D. Mums ir vienkārši jābrauc uz Adelaidi, citas izejas nav. Tā nu tika nodibināti sakari ar darbiem un lidsabiedrībām, viesnicām un cenām un iznākums bija pozitīvs, vienalga kas, bet mēs brauksim. Sameklējām kad un kā un kurus sarīkojumus mēs varēsīm, un kurus mums noteikti jāapmeklē, un biļetes jau laikus jāpasūta. Viss tika darīts pēc jau sarunātā plāna. Līdz ko datumi bija sarunāti, lidojumu biļetes tika pasūtītas un samaksātas, lai vairāk nav nekāda stostīšanās. Gadījās gan mums sarežģījumi ar veselības stāvokli, kuri taisījās mūsu plānus izjaukt, bet mēs taču esam sīkstie *letīņi*, un nu nē par ko nepadosimies, kaut vai plīst vai lūzt. Tā nu viens otru uzbudinājām, ka taču viss beidzot būs labi, jo doma ir pareiza un nodoms apsveicams. Kā tad tas varētu mums neizdoties. Tikai ar Adelaides K.D. mēs varējām nobeigt Latvijas Simtgades lielos Dziesmu un Deju svētkus.

Pēc visām krepņēm un uztraukumiem un pāri visiem šķēršļiem, mans viesis jau ieradās Austrālijā 22.decembrī un pēc īsas atpūtas bijām ceļā uz Adelaidi kur lidostā saņēmām aizrunāto automašīnu un pēc mazas blandīšanās pa, nē visai labi, pazīstamo Adelaidi, tomēr vēlā vakarā, nokļūvām mūsu motelī. Tik tālu tik labi. No rīta apskatījām savu apkārtni un atrādām Tālavas namu un tātad Adelaides latviešu *kvartālu*: Daugavas vanagus, baznīcu, skolu u.c.

Orientācija izdarīta, tagad jau jādodās uz Gaudeamus kora koncertu. Te nu mēs bijām pareizi izšķīrušies, jo 57.K.D. iesākām ar īsti pacilātu koncertu, kuru klausoties mati, pat vēl tie pāris kuri man vēl ir uz galvas, cēlās stāvus un zosāda pārgāja pāri pār visu miesu. Tā kā mums Pertā koris vairs nav, tad arī nebiju, dzīvu latviešu dziesmu, labu laiku dzirdējis un dzirdot šo kori un skaistās latviešu dziesmas asaras spiežās acīs un sirds ātrāk pukst.

Ak kā gribētos vēl pašam dziedāt korī, ko esmu darījis pie katras izdevības visu savu mūžu. Repertuaru jau apmēram zināju, jo lielāko daļu dziesmu biju jau agrāk dziedājis, tikai kādu mēģinājumu gan vajadzētu, lai varu sadziedāties ar kori un pats neizblāmēties. Vairāki, mani kādreizējie kora dziesmu draugi man vēl noprasa, vai es norīta būšot uz mēģinājumu? Nē tas vien, bet mana Latvijas viešņa mani kužina, ka man taču esot jāiet dziedāt, jo kā es varēšot nosēdēt tikai klausoties kā citi dzied? No rīta esmu kora mēģinājumā un pārējais jau ir vēsturē.

Tikai tas lēmums bija tiešām vērtīgākais par visu šo Kultūras Dienu citiem lēmumiem un būs manā atmiņā līdz varbūt nākamajam kora koncertam, kuru Dieviņš man lems vēl nodziedāt. Par to man atkal jāpateicās manam *Latvijas rūķītim*, Līgai Siliņai, paldies maniem dziesmu draugiem par jo dziļi pārdzīvoto pasākumu Adelaidē. To vēl ilgi atcerēšos un vēl, un vēl pārdzīvošu.

Esmu jau aizsteidzies tālu uz priekšu, jo pēc Gaudeamus koncerta tūlīt jau gājām uz Tautas deju lieluzvedumu 'Atbalsis', skaistā lielā zālē Adelaides Universtātē. Šo vietu atcerējos no kādām citām Adelaides K.D. Toreiz, mans dēls, Roberts šeit dejoja Adelaides deju kopā un mēs, abi ar manu nelaiķa sieviņu, bijām arī atbraukuši no Pertas un dziedājām kopkorī. Šoreiz bija prieks skatīties arī skolas bērnu uzvedumu dejas un ar kādu nopietnību viņi piegāja pie sava uzdevuma. Kā jau vienmēr, mūsu tautas dejas ir mūsu jaunatnes *nozare*. Tai ir ļoti liela nozīme mūsu, gribēju teikt trimdas, bet tagad mēs jau to saucam par diasporu, tās dzīvē kur mūsu jaunatne satiekās un dzīvo latvisku dzīvi. Viena no manām meitām tā

arī satika savu nākamo dzīves draugu un nu jau izaudzinājuši trīs bērnus. Bija prieks redzēt gan Austrālijas, gan Latvijas jauniešu dejas un tomēr atšķirīgu koreogrāfiju. Nē labāku, nē sliktāku, tikai druscīt, gandrīz nemanāmi, citādāku. Paldies par skaistajām dejām.

Nākamā dienā, vispirms kora mēģinājums un tad pēcpusdienā, "Pa Saules Ceļu" tautas deju uzvedums. Ja es varētu šādu deju kopu atvest no Latvijas uz Pertu? Varbūt tad varētu vēl sastikēt kādu mazu pašu dejas kopu Pertā? Jānīt, beidz nu sapņot, kur tad nu ir tie jaunieši, tie jau ir māmiņas un daži jau vectētiņi. Bet Latvijā, arī tie vēl dejo. Visi vairākos vienādos tautas tērpos, kuri izmeklēti atsevišķām dejām. Dejas stāsta mūsu tautas dzīves ziņu. Paldies par izjustu sniegumu kuru bija prieks izjust un ar to mieloties. Tagad man ir tikai jāvinņē loterejas \$1mil. Tad atkal K.D. Pertā, kā likts. Vēl jau mums šeit, tagad aug jaunā latviešu emigrantu paaudze, varbūt vēl tomēr izaug Pertas K.D. dancotāji, dziedātāji un rīkotāji?

Vakarā, sen gaidīju nu atnāca: "Prāta Vētra", Norvūdas Pilsētas Namā. Tas man bija liels jautājums. Tikai dzirdēju, jau Latvijā, kā uz to ir noteikti jāiet un jādzird. Iepriekš tiešām nezināju un man nebija nē mazākās jausmas, kur nu esmu iekūlies. Daži prasīja: vai tiešām iesi uz 'Prāta Vētru'? Ja nu tik daudz par to tiek runāts, aizej un redzi (vai dzirdi) pats, tad varēsi spriest. Aizgāju, neko nedzirdēju, gandrīz nevienu vārdu, kaut ko dzirdēju, ko publika dziedāja, jutu kaut kādu emocijas sajūtas izplūdumu. Biju priecīgs, ka es aizgāju, kaut arī neko nesapratu. Nākamā dienā sadzirdēju daļu no šī koncerta un dzirdēju vienas dziesmas vārdus, un tad sapratu kapēc jaunieši tā gaidīja un tīkoja 'Prāta Vētru'. Tagad biju priecīgs, ka tomēr aizgāju. Varbūt man vajadzēja iet tur lejā, stāvietā, ar visiem citiem. Tad varbūt jau būtu izjutis to ko musu jaunieši juta. Paldies 'Prāta Vētrai' par devumu, kuru, esmu pārleicināts, ka mūsu jaunieši pārdzīvoja.

30. decembris, 2018. gads gandrīz jau aizgājis. Šorīt atkal kora mēģinājums, un tad jau šovakar kopkora koncerts. Īsi pirms 14:00 mūs talaiz mājās, bet 16:30 jābūt atpakaļ, jo koncerts sākas jau 17:00. Aizbraucam uz manu moteli, vēl paņemu vienu draugu līdz, kuram līdz mājām būtu par tālu, pārgērbjamies un esam gatavi iet uz skatuves. Arī mans ciemiņš nu ir *uzprišinājies* un izskatās "kā bonbonka", kā jau koncertam vajadzīgs. Šis jau nav "Prāta Vētra", šeit rezervētas sēdvietas un mēs esam frakās ar tauriņiem utt. Noliekam automašīnu tuvāk zālei stāvvietā (dārga gan) bet neko darīt, dziedu šeit tikai vienu reizi un ar skaistu, labu kori, tas viss iederās. Saejam pa šaurām trepītēm kaut kur kādā pagrabā (kā jau parasti tas tā ir). Atceros Sidnejas Operas namā bija jāiet vēl dziļāk lejā un tad jārāpjas atkal augšā. Šeit, tomēr tik tālu nebija. Tā nu, drīz vien visi esam uz skatuves un mūsu Valsts Himna izskan visai brangi. Tā arī skan visas dziesmas, esmu tā uzbudinājies un sajūsmināts, kā uz skatuves, pat nejutu samērā lielo karstumu, kurš mani ar varu grib pieveikt, kas gandrīz arī izdodas, tomēr ātri atkal atzīrgstu un dziedu tālāk. Man vēl nekad nepiedzīvots brīdis ir garām un viss ir atkal labi. Dziesmas vijas, diriģenti nāk priekšā viens pēc otra un mēs dziedam ar pilnu krūti. Es dzīvoju līdz katrai dziesmai, kur dažas pat izsauc pa asarai un neļauj dziedāt. Par šo piedzīvojumu es varētu runāt visu dienu, bet nu jau pietiks, tikai zinu ka vēl ilgi dzīvošu šim koncertam līdz un mājās vēl daudz reizes pārdziedāšu šīs dziesmas. Paldies maniem dziesmu draugiem, esmu jums ļoti pateicīgs un vēlu jums vēl ilgi cienīt un mīlēt latviešu dziesmu. Koncerts beidzās ar KD karoga nodošanu nākamajam K.D.Sidnejā, mums jau pierasto balto *ardievu* mutautiņu vicināšanu un sērgājām "Pūt vējiņi" skaņām. Šīs skaistās man tik dziļi izbaudītās K.D.

beigušās, vēl tikai nobeiguma Balle un Jaunā gada sagaidīšana, un tad varam jau katris atkal braukt uz savu pasaules pusi un tikai domās un sapņos dzīvot šiem dzīves skaistajiem brīžiem līdz.

Pēc koncerta jau parasti korjiem ir arī mūsu atkūlības kuras šoreiz bija sauktas *sadziedāšanās*. Diemžēl koristi bijām vīlušies, jo zāli bija pārņēmuši jaunieši ar saviem dančiem un mums nekāda sadziedāšanās nesanāca tikām, kad mūs atkal izglāba Gaudeamus vīri kuri sasēdušies zāles vidū mūs ievadīja kādās dziesmās. Daži no mums iegājām blakus zālē un sākām paši savu sadziedāšanos. Pamazām jau vairāk dziedāšana atsākās arī zālē, kas mūsu vilšanos drusku remdēja. Beidzot mājās ejot jutāmies apmierināti.

31. decembrī, kaut jau uzvedumi ir beigušies vēl palikusi Noslēguma Balle un diemžēl dažiem no mums vēl LAAJ sanāksme un tad vēl referāts: "Latvija - Kultūras lielvalsts" - LR Kultūras Ministre, Dace Melbārde. Tā nu jau laikus pirms 09:00 bijām pie Tālavas nama un drīz vien Latviešu Biedrības telpās. Izrādījās ka no kautkāda kvoruma mums arī nekas neiznāca, bet "Informācijas sanāksmi" mēs varējām noturēt. Prezīdija pr. nodeva savu ziņojumu un saņēmām arī finansiālo pārskatu un citus ziņojumus. Tā kā šī nevarēja būt legāla sēde, tad nekādus lēmumus mēs nevarējām pieņemt. Galvenais punkts gan bija pārrunas par LAAJ statūtu maiņu, sakarā ar Kultūras nozares pievienošanu Prezīdijam, nē kā atsevišķu nozari. Tas atkal izraisīja pārrunas par LAAJ statūtu vispārēju pārslasījumu un varbūtēju pārrakstīšanu. Tā kā šī bija informācijas sanāksme nekādu balsošanu par Kultūras nozari nevarējām izdarīt un pēc vairāku viedokļu uzstādīšanas un pārrunām sanāksmi arī laikus slēdza.

"Latvija – Kultūras lielvalsts" referāts bija tiešām izsmelošs un papildināts ar skatiem uz ekrāna un tabulām kuras man tiešām rādīja cik plašs un attīstīts ir mūsu kultūras lauks. Ministre ņēma un saskaldīja visu mūsu kultūru mazos gabaliņos, kuri katris pārstāvēja vienu nozari no Latvijas unikālās dzīves ziņas vai tā bija mūzika, daiļliteratūra, māksla, lietišķā un glezniecība, tautas dejas, kori utt. utt. Kad to visu apskatām atsevišķi un tad kopumā, šaubu nav, ka Latvija ir *Kultūras lielvalsts* ar ko mēs varam lepoties, ko mums ir jāargā, jāatīsta un jānodot nākošajam paaudzēm. Liels paldies Jums, Ministre, par šo izsmelošo un vērtīgo ieskatu tur, kas padara mūs, tieši latviešus. Mūsu tautas dārgumi: tautas dziesmas, tikumi, izglītība, gudrība, mūsu kopējā vēsture, cietības, sāpes, prieki un bēdas, dabas pazīmes, tautiskie raksti un viss kas mūs padara par latviešiem, jo šeit visur var ieskatīt tieši latvisku ziņu. Kas par lielu skatu loku. Tad nav brīnums ka mēs sakām, ka esam Kultūras lielvalsts.

Nu, vakarā bija Noslēguma Balle. Kas par balli? Ienākot zālē mūs jau sagaidīja ar glāzi vīna, šampānieša vai cita dzesinoša šķidrums. Vīri stalti, frakās, dāmas garās kleitās. Nu tā, kā kādā, valsts pieņemšanā. Liela liste ar vārdiem un sēdvietu galdu numuriem. Tā kā liekās nekāda steiga nebija, mēs mierīgi aizgājām pie mums nozīmētā galda. Uz gaumīgi uzklāta galda, vīns kuru viemīlis mums ielēja. Sajūta, nu tieši pacīlāta. Sasveicinājāmies ar citiem mūsu galda viesiem kuri bija gan no Rīgas, Brisbānes, Melburnas es no Pertas. Drīz sāka nākt pirmais ēdiens, tad otrais un bez steigas trešais utt.utt. Spēlēja mierīga baudošā mūzika. Vēlāk valsis un citas dejas. Nebiju sen dejojis, bet savā laikā, ballēs biju liels dancotājs, un tagad atkal varēju izgriezt kādu valsī. Vēlāk sekoja arī jau modernākie danči, un pat tautas dejas.

Šeit satiku daudz sen neredzētu draugu, dažus nebiju redzējis vairākus desmitus gadus. Savest mūs pa laikam kopā, lai

pavisam nepazūdam šajā svešajā vidē, ir arī mūsu Kultūras Dienu uzdevums. Mūsu tauta ir tā izkaisīta pa visu Pasauli, ka mums ir jāraugās, lai šajā drūzmā nepaliekam vieni un nepazūdam. Gaudeamus arī vēl pa laikam nāca mūs priecināt, ar kādām dziesmām, kurām visām es arī piebiedrojos. Pa vidam vēl gājām rotaļās un dziedājām visu, kas tik ienāca prātā. Latvietim dziesmas nekad netrūkst. Vakars ritēja uz priekšu un tuvojās Jaunais gads.

Tā nu noskaitījām no desmit atpakaļ līdz vienam un jau bijām 2019tajā gadā. Tad nu visi viens otram vēlējām visu ko jaunais gads lai atnes: prieku un laimi, un labu veselību, un jaunu darbu, un dzīves prieku. Vēl kādu vīna glāzīti un drīz jau taisījāmies uz mājām. Par brīnumu, ceļš bija gandrīz tukšs un brauciens mājās īss un bez nekādiem negadījumiem vai pārsteigumiem. Žēl, lielie prieki un satraukumi bija beigušies ar Kultūras Dienu lielo Balli. Paldies Rūdim un viņa nenogustošajai komandai par skaistajām Kultūras Dienām Adelaidē. Esmu drošs, ka es *vēl tur uzturēšos*, vismaz garā, vairākas nedēļas, jo esmu pilnīgi pārņemts no visa piedzīvotā. Pie tās pašas reizes. Es gribu pateikties manam *Latvijas Rūķītim, Līgai* par manis pierunāšanu dziedāt kori un *Gaudeamus vīriem, baritoniem*, kuri bija ap mani uz skatuves un deva man drosmi dziesmās neklūdīties. Paldies Austrālijas Latviešu Kultūras Dienām.

Jānis Purvinskis.

*Tautas dejotāji Atklāšanas Koncertā
foto J. Vucēns*